

عنوان مقاله:

کار بست تساهل و مدارا در مدل حکمرانی امام خمینی(ره)

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 30، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مصطفی بیات - دکتری علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

یاسر برخورداری - دکتری علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مرتضی بیات - دکتری علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله پیش رو، با فرض اینکه نظریه مدارا راه حلی بنیادین برای دستیابی به اهداف نظام سیاسی و پذیرش متقابل مدنی است و همچنین در آثار امام خمینی(ره) جایگاهی خاص دارد، می خواهد با بررسی عقبه نظری مدارا در تمدن اسلامی و غربی، آن را در اندیشه امام پیگیری و برجسته کند. حقوق افراد و چگونگی تعامل با دیگری یکی از وجوهای اندیشه امام خمینی (ره) است که با رعایت و رسمیت یافتن حقوق و آزادی های مدنی در قول و فعل ایشان جلوه گر می شود. بررسی آثار امام خمینی(ره)، نشان می دهد که ایشان در آرای خود به تبیین چرایی تعامل مدارامحورانه در یک جامعه و تأثیرات آن در حیات اجتماعی و مذهبی پرداخته است و همچنین با سنت سیاسی رفتاری شان عملاً نشان داده اند که منش خشونت محورانه نه تنها تأثیری در اصلاح فردی و اجتماعی ندارد بلکه منشا مفاصد بزرگ تر و پیچیده تر نیز می شود. این مفهوم در اندیشه امام بر مدارا از یک مفهوم پارادایمیک منتزع از متون دینی شکل گرفته و از منظر اخلاق سیاسی و فلسفه سیاسی، جزء لاینفک حاکمیت دینی و یک فضیلت اخلاقی و اصل حقوقی- سیاسی است که در عمل به زندگی صلح آمیز افراد و گروه ها با عقاید متفاوت و شیوه عمل متمایز در درون یک جامعه معین اجازه ظهور و بروز می دهد؛ لذا شیوه مناسبی برای تاسیس سرمایه اجتماعی در جامعه و کاهنده تنش های اجتماعی و سیاسی بین گروهی است. روش تحقیق در این مقاله مقایسه ای-تحلیلی است که با بررسی تاریخی سیر مفهوم در دو تمدن اسلامی و غربی و سپس تحلیل آن در اندیشه امام نهایتاً به این نتیجه گیری رسیده که توسل و تاسی به اندیشه و عمل سیاسی امام می تواند راه حل مناسبی برای بسیاری از مشکلات امروزی تمدن اسلامی- ایرانی باشد.

کلمات کلیدی:

تساهل و مدارا، امام خمینی (ره)، اندیشه سیاسی، خشونت، گفتگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420501>

